29/08/2021

Γεθσημανή: Η Κοίμηση της Θεοτόκου στο Θεομητορικό Μνήμα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η Κοίμηση της Θεοτόκου εορτάστηκε χθες, Σάββατο, 15η/28η Αυγούστου 2021, στη Γεθσημανή από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στον Ιερό Ναό, όπου βρίσκεται το Θεομητορικό Μνήμα.

Κατά την εορτή αυτή, η Εκκλησία θυμίζει στους πιστούς της την πίστη αυτής ότι η Θεοτόκος, η εκ Πνεύματος Αγίου συλλαβούσα και τεκούσα τον Κύριον ημών Ιησού Χριστό, αφού εκοιμήθη και ετάφη στη Γεθσημανή, μετέστη από τις Δεσποτικές παλάμες του Υιού της στους ουρανούς, «του αχράντου σώματος της διαφυλαχθέντος και παρέστη εκ δεξιών Αυτού, πεποικιλμένη και πρεσβεύουσα αδιαλύτου υπέρ ζωής και σωτηρίας των αληθώς προσκυνούντων αυτήν ως Θεοτόκον».

Την Κοίμηση της Θεοτόκου η Εκκλησία χαρακτηρίζει “αθάνατον”, γι’ αυτό και ψάλλει: “τη αθανάτω Κοιμήσει σου, Θεοτόκε, μήτερ της ζωής, νεφέλαι τους αποστόλους αιθερίους διήρπαζον και κοσμικώς διεσπαρμένους ομοχώρους παρέστησαν τω αχράντω σου σώματι...“· ο δε άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέγει: “ω καλλίστης εκδημίας, ήτις την προς Θεόν ενδημίαν χαρίζεται”.

Για την εορτή αυτήν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου έλαβε χώρα Εσπερινός στο Θεομητορικό Μνήμα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου και θεία Λειτουργία το πρωί, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, των Αρχιμανδριτών π. Ισιδώρου και π. Διονυσίου, του Πρεσβυτέρου π. Φάραχ, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου. Έψαλλαν ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών και οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής Σιών, ενώ συμμετείχε πολύς λαός, ντόπιοι και προσκυνητές,

που δεν μπήκαν μέσα, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο ως εξής:

«Ὤ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ πηγή τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται καί κλῖμαξ πρός οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χάριτι Θεοῦ εὑρισκόμεθα σήμερον ἐνώπιον τοῦ μνημείου τῆς Γεθσημανῆς, ἔνθα ἐτέθη τό δεδοξασμένον σῶμα τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης*3 ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν μνήμην τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως Αὐτῆς.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου εἶναι ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὡς τοῦτο ἐναργέστατα διατυπώνει ὁ ὑμνῳδός λέγων: «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γάρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δέ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διό σύν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη».

Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη καί πάλιν βοῶμεν μετά τοῦ Ἀγγέλου, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ὑμνολογοῦμεν τό θεῖον καί ἐξαίσιον μυστήριον τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας, τοὐτέστιν τήν ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπισιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τά πλήθη τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ καί τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπί γῆς μακαρίζομεν τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Παναγίας Παρθένου, διότι ἐγένετο Μήτηρ τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀφ’ ἑνός, καί αἰτία τῆς θεώσεως ἡμῶν ἀφ’ ἑτέρου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνῳδός: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι’ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν ἐν ταῖς χερσί τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καί Δεσπότου ἐνδόξως καί ὑπέρ λόγον μετατίθεται».

«Ὤ πῶς ἡ πηγή τῆς ζωῆς πρός τήν ζωήν διά μέσου θανάτου μετάγεται! Ὤ πῶς ἡ ἐν τῷ τόκῳ τούς ὅρους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως, νῦν ὑποκύπτει τοῖς ταύτης θεσμοῖς καί θανάτῳ τό ἀκήρατον καθυποβάλλεται σῶμα. Δεῖ γάρ αὐτό τό θνητόν ἀποθέμενον τήν ἀφθαρσίαν ἀμφιάσασθαι, ἐπεί καί ὁ Δεσπότης τῆς φύσεως τήν τοῦ θανάτου πεῖραν οὐκ ἀπηνήνατο. Θνήσκει γάρ σαρκί καί θανάτῳ λύει τόν θάνατον καί φθορᾷ τήν ἀφθαρσίαν χαρίζεται καί τήν νέκρωσιν ποιεῖ πηγήν τῆς ἀναστάσεως. [Καί ἀναλυτικώτερον: ὦ πῶς ἡ πηγή τῆς ζωῆς μεταφέρεται εἰς τήν ζωήν, περνώντας ἀπό τόν θάνατον! Πῶς αὐτή, ἡ ὁποία ἐξεπέρασε εἰς τήν γένναν της τά ὅρια τῆς φύσεως, σκύβει τώρα εἰς τούς νόμους της καί ὑποτάσσεται εἰς τόν θάνατον τό ἀθάνατον σῶμα. Διότι πρέπει αὐτό [τό σῶμα] νά ἀποθέσῃ τήν θνητότητα καί νά ντυθῇ τήν ἀφθαρσίαν, ἀφ' οὗ καί ὁ κυρίαρχος τῆς φύσεως δέν ἀρνήθηκε νά ὑποβληθῇ εἰς τόν θάνατον].

Ἡ Θεοτόκος Μαρία καλεῖται «ἡ πηγή τῆς ζωῆς», διότι ἀνεδείχθη Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δέ Χριστός εἶναι ἡ ζωή: «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,6), λέγει Κύριος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής κηρύττει ὅτι αἴτιος καί πηγή τῆς ζωῆς εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός: «ἐν αὐτῷ ζωή ἦν καί ἡ ζωή ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων», (Ἰωάν. 1,4).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἕνεκα τῆς σχέσεως καί ἑνώσεως τῶν ἀνθρώπων μέ τόν παλαιόν Ἀδάμ, ὅλοι οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἀποθνῄσκουν, ἔτσι καί διά μέσου τῆς σχέσεως καί ἑνώσεώς των μέ τόν Νέον Ἀδάμ, τόν ἀναστάντα Χριστόν, ὅλοι θά ζωοποιηθοῦν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Ὥσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνῄσκουσιν, οὕτω καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται», (Α΄ Κορ. 15,22).

Ἡ Θεοτόκος καί Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπί τῆς ὁποίας ἐπῆλθε τό Ἅγιον Πνεῦμα καί ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασεν αὐτήν, (Λουκ. 1,35), ἀποτελεῖ τήν ἀπαρχήν τῶν ζωοποιηθησομένων. Διά τοῦτο καί ὁ θάνατος τῆς Παναγίας ὑπερβαίνει τήν ἔννοιαν τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ θεομητορικοῦ αὐτῆς Τάφου, ὁ ὁποῖος ὁρᾶται καί προσκυνεῖται μέχρι σήμερον, «σώματος μένων κενός». Τοῦ ὑπέρ ἔννοιαν τούτου γεγονότος, δηλονότι τῆς σεβασμίας Κοιμήσεως καί μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, διατυπώνει μέ σαφήνειαν ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοί Παρθένε ἄχραντε. Παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωήν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετά τόκον Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε, τήν κληρονομίαν σου».

Ἡ Παναγία καί ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Μαρία, Μήτηρ οὖσα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐγένετο μήτηρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πολλῷ δέ μᾶλλον τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμῳδός: «Μακάριον τό [Χριστεπώνυμον] ἔθνος, οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ, λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ», (Ψαλμ. 32, 12).

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐγνώμονες ὄντες διά τάς ἀπείρους πρός ἡμᾶς εὐεργεσίας τῆς Παναγίας Θεοτόκου, εὐχαριστήσωμεν καί ἐν ταὐτῷ ἱκετεύσωμεν Αὐτῇ, ἵνα μεσιτεύῃ τῷ Υἱῷ Αὐτῆς καί Θεῷ ἡμῶν ὑπέρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ χάρις τοῦ πανσέπτου καί Θεομητορικοῦ Μνήματος εἴη μετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετά την πανηγυρική θεία Λειτουργία ο ηγούμενος του προσκυνήματος Αρχιεπίσκοπος Αβήλων κ. Δωρόθεος παρέθεσε κέρασμα αναψυχής στην Πατριαρχική Συνοδεία, τον κ. Γενικό και άλλους.